

Yvette Lont: Van prostituee tot politica

zaterdag 10 maart 2007

Yvette Lont leefde jaren in de wereld van drugs, drank en prostitutie. Ze slaagde erin af te kicken en een nieuw leven op te bouwen. "Uit mijzelf kon ik niet van de drugs af. Ik was eenzaam, wanhopig en zag geen uitweg meer. Maar God zag mij wel." Een vrouw zonder hoop werd een voorbeeld en een stem van hoop voor (verslaafde) prostituees, souteneurs en anderen die in de seksindustrie werken.

Yvette Lont werd in 1955 in Paramaribo, Suriname geboren. Op achtjarige leeftijd kwam ze in Nederland wonen. Kort na aankomst scheidde haar ouders. Ze werd door haar moeder opgevoed. Moeder werkte buitenshuis en kwam meestal om een uur of zes thuis. 's Middags had Yvette gelegenheid om te experimenteren met drugs en alcohol.

"Onder druk van mijn leeftijdgenoten ben ik softdrugs gaan gebruiken. Later heb ik ook met harddrugs geëxperimenteerd, denkende dat het mij niet zou overheersen. Dat was een leugen. Het werd mij fataal."

Yvette maakte de MAVO niet af en begon op haar 16e aan een danscarrière. Ze trad in theaters op. Op zekere dag kwam ze te werken in een Amsterdamse nachtclub. Ze kreeg daar een peppil aangeboden, later volgde een snuif coke. Zo raakte ze ook aan de cocaine verslaafd. Ze woonde toen al niet meer thuis. Toen ze 21 was, ontmoette ze een man die echt van alles gebruikte. Deze indoctrineerde en manipuleerde haar helemaal.

Loverboy, drugs en prostitutie

Yvette was 26 jaar toen ze in 1982 verliefde werd op een loverboy die haar een seksclub wist in te praten en haar later zou mishandelen.

"Ik viel in handen van een loverboy. Zo heet dat tegenwoordig. Vroeger was dat gewoon souteneur. Dat is gewoon hetzelfde. Tegenwoordig heet dat het chique woord loverboy. En die loverboy begon mij gratis heroïne en cocaïne te geven. Dus, als je iets gratis krijgt, vooral drugs, ren gauw weg. En hij begon mij twee weken lang drugs te geven. Helemaal voor niets. En na twee weken zegt die: zo, nu is het op. Ga er nu maar voor werken.

Ik dacht: nou, misschien moet ik achter de kassa werken of zo. Maar hij had ook nog een plek voor mij waar ik moest gaan werken. Nou, om een lang verhaal kort te maken, zo kwam ik dus door middel van drugs in de prostitutie terecht."

„We woonden in Rotterdam en daar moest ik de hoer spelen. Hij betaalde me met drugs. Pas na twee jaar durfde ik vluchten. In Amsterdam heb ik dat leven nog zeven jaar voortgezet. In die periode kreeg ik ook een kind dat verslaafd ter wereld kwam."

Nadat Yvette zich had losgemaakt van de 'loverboy' in kwestie heeft ze nog een tijdje zelf een bordeel gehad. Maar door haar verslaving ging dat niet goed. Daarna is ze in de tippelzone beland. In totaal heeft ze negen jaar in de prostitutie gezeten.

„De laatste twee jaar was ik dakloos, sliep op straat en wist eigenlijk niet meer van welk hout pijlen gemaakt." Yvette leefde op de straten. "Ik heb echt 's nachts klanten moeten oppakken om mijn drugsverslaving te betalen."

"Ik weet wat prostitutie is. Hoe een prostituee zich voelt, wat een prostituee in de maatschappij doet. Hoe prostitutie gewoon meehelpt om een maatschappij uiterlijk kapot te maken. Ik heb klanten gehad die mij meenamen in de auto. Weet u hoeveel kinderzitjes ik op de achterbank heb gezien. Mannen die even naar de prostituees gaan voordat ze naar huis gaan. Of voordat ze naar hun werk gaan. Weet u, de carpooler, daar staan caravans met prostituees. Prostitutie helpt immoraliteit. Overspel, ontrouw, al dat soort dingen werkt het in de hand."

Zoals gezegd kwam haar kind verslaafd ter wereld. Het dieptepunt kwam toen Yvette drie dagen lang wegbleef, stijf van de drugs en haar kind was vergeten. Middenin de nacht riep ze God aan.

"Toen ik op een moment zo diep in de put zat en van alles had geprobeerd om het maar zelf te doen, toen ik dat alles had gedaan en erachter kwam dat ik het gewoon niet zelf kon doen, heb ik God aangeroepen. Ik kende Hem niet, maar niemand anders kon mij helpen en ik kon mezelf niet helpen."

"Er was helemaal niemand bij. Ik heb echt vanuit mijn hart, vanuit mijn tenen God aangeroepen. Heer, help me, want ik kan het niet. Ik kan dit zelf niet.

Toen voelde ik dat Hij op een bovennatuurlijke manier mij toch bekrachtigd had. Ik wist het ook op dat moment: Hij heeft mij gehoord, ik kan het nu wel, ik weet nu dat ik het wel kan."

De volgende dag belde Yvette haar moeder. Ze vroeg haar moeder om vergeving en mocht bij haar terugkeren. Moeder bracht haar naar een afkickcentrum.

Afkicken

Door de vrije methadonverstrekking was afkicken heel moeilijk. Op een gegeven ogenblik stapte Yvette op een 'detox' af, een ontgiftigingskliniek, waar ze van de methadon afkickte. "Het is heel gruwelijk om daar doorheen te gaan. Je bouwt de methadon af en daarna word je ontzettend ziek."

Hierna werd ze volledig clean en heeft ze geen terugval meer gehad. "Daar heb ik het proces van het afkicken meegemaakt en ik ben nu drugsvrij van dag tot dag. En dat is nu al 19 jaar geleden. Vanaf het moment dat ik God heb aangeroepen tot vandaag, 19 jaar geleden, heb ik nooit meer heroïne gebruikt, cocaïne, hasj, noem maar wat, al die dingen."

"Uit mijzelf kon ik niet van de drugs af. Ik was eenzaam, wanhopig en zag geen uitweg meer. Maar God zag mij wel. Hij heeft mij een volwaardig nieuw leven gegeven. Nu kan ik alleen maar zeggen dat ik leef door en voor Hem."

Het valt haar zwaar in het openbaar haar verhaal te doen. "Maar ik weet waarom ik het doe: het beeld bestrijden dat afkicken zelden of nooit succesvol is. Niet iedereen durft daarmee naar buiten komen, omdat het niet altijd goed is voor de carrière. Een verleden als verslaafde wordt nu eenmaal niet gewaardeerd."

Nieuwe Yvette

Yvette is getrouwd, heeft werk en is moeder. Ze is actief in de gemeentelijke politiek in Amsterdam en zet zich praktisch in voor verslaafden, zodat ook zij een nieuwe start kunnen maken.

"Dat ze gelegenheid krijgen om te resocialiseren en rehabiliteren, net als ik. Niet opgeven die mensen. Er zit potentieel. Ze kunnen werken en ze kunnen de politiek in." Yvette is tegenwoordig directeur van stichting 'Op de Rots', een leefgemeenschap en opvangcentrum voor alcoholverslaafden, drugsgebruikers en prostituees. Prostituees worden geholpen met een uitstapprogramma.

Tegen God zegt Yvette: "U heeft mij vrij gemaakt, U heeft mij verlost, U heeft mij een nieuw leven gegeven. Ik heb een nieuw leven. Ik ben niet meer die oude persoon, ik loop niet meer op straat. Ik ben een nieuwe Yvette."

Het verhaal van Yvette Lont is uitgebreider te lezen in het boek 'Van Prostituee tot Politica'.

Uitgave Elia Stichting, Nieuwleusen.

128 pagina's romandruk.

Prijs euro 11,50

ISBN 90-806882-8-2

In het voorwoord van het boek zegt tv-presentatrice Catherine Keyl: "Ik heb in mijn programma diverse boeiende mensen ontmoet, maar met Yvette heb ik echt iets. Ongelooflijk, een vrouw die een prostituee was van het ergste soort, is nu een gerespecteerd raadslid in Amsterdam Zuidoost en een gewaardeerd lid van de samenleving. Ze deelt voedsel uit aan verschoppelingen op de Walletpjes. Deze ontmoeting heeft me tot de overtuiging gebracht dat GOD echt bestaat!"

Het adres van Stichting "Op de Rots" is

Brederodelaan 6

2061 KK Bloemendaal

Kees Langeveld, 2007

Bronnen: Eo.nl, Christenunie.nl, HourOfInspiration.nl, Nieuwsblad.be

Foto's ontleend aan Eo.nl, Christenunie.nl

© Keerpunt, 2007